

Fare for verdenskrig og finansielt kollaps: Saml Fornuftens Råd nu! Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 7. august 2024

Ikke korrekturlæst

Fare for verdenskrig og finansielt kollaps: Saml Fornuftens Råd nu!

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 7. august 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Helga er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Helga, det meste af verden har været på den anden ende, siden Israel for lidt over en uge siden myrdede en højtstående person i Hizbollah, Fuad Shukr, og Ismail Haniyeh, lederen af Hamas; sidstnævnte fandt sted i Teheran. Der er en legitim frygt for, at en regional krig i fuld skala er nært forestående, og USA har sendt luft- og søstyrker ind, angiveligt som en defensiv foranstaltning for at beskytte Israel i tilfælde af et angreb fra Iran. Repræsentanter for krigspartiet i USA har opfordret til et angreb på Iran. Hvad kan du fortælle os om, hvor tingene står nu? Og jeg har et spørgsmål om dette fra Dominic i Thailand, som spørger, om der er en mulighed for, at en total krig kan undgås, muligvis

gennem handling fra FN's Sikkerhedsråd eller FN's Generalforsamling.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det håber man da. Jeg tror, at vi absolut er på kanten af apokalypsen på to fronter. Den ene er naturligvis Mellemosten, og den anden er optrapningen af situationen i Ukraine. Jeg tror, det kræver en ekstraordinær mobilisering af mange mennesker og mange kræfter rundt om i verden at ændre situationen. For man har en fornemmelse af, at de NATO-relaterede regeringer er på autopilot. Hvis man f.eks. ser på, hvordan medierne fremstiller hele situationen, er det utroligt. Jeg mener, her var Netanyahu åbenbart i USA, hvor han talte til begge kongressens kamre og fik 58 stående bifald for en krigsophidsende tale, som ikke havde noget med diplomati at gøre. Så tager han tilbage, og straks et par dage senere sker der to åbenlyse mord fra Israel på Shukr i Libanon og Haniyeh i Teheran, Iran, en dag efter indsættelsen af den nye iranske præsident.

Når pressen dækker det, nævner de ikke, at mordene var det, der udløste optrapningen. Hvis man f.eks. lytter til de tyske medier, rapporterer de om den forestående aggressive handling fra Irans side, som naturligvis skal mødes med klar modstand. De siger ikke, at uanset hvad Iran måtte gøre eller ikke gøre, så er det en reaktion på mordet på to meget vigtige personligheder. Haniyeh var den vigtigste forhandler fra Hamas' side. Han boede ikke i Gaza, men i Qatar. Han var chefforhandler for både frigivelsen af gidslerne og en mulig våbenhvile. Hvis man myrder den person, modparten i forhandlingerne med Israel, er budskabet krystalklart, at den aftale er aflyst. Hvis man dræber modparten i en sådan forhandling, vil man ikke have aftalen. Så det er meget klart. Det skal også bemærkes, at Irans nye præsident vandt valget med det klare signal til Vesten, at han er ordstyrer, at han ønsker at forhandle, og at han ønsker at forbedre forholdet til Vesten. Når man gør det med en klar krænkelse af Irans territoriale integritet, hvad er så signalet? Man ønsker ikke,

at Irans politik skal være en forhandling med Vesten.

Så det hele er vendt på hovedet, og jeg tror, at i betragtning af, at der foregår så meget åbenlys forvrængning og åbenlys løgn, kan man ikke rigtig tro på noget af det, der bliver sagt officielt. Og jeg tror, vi sidder på den absolutte kant af afgrunden. Det er ikke kun tilfældet i forhold til Iran, men også i forhold til Ukraine, men det kommer vi nok tilbage til lidt senere.

Jeg tror, vi har brug for en mobilisering af befolkningen. Vi har flere initiativer, hvoraf et er, at jeg opfordrede til dette Fornuftens Råd, så vise mennesker fra alle lande, eller i det mindste mange lande, ville træde frem og lade deres stemme høre, at denne nuværende kurs fører til en potentiel katastrofe. Så støtter vi også et initiativ fra Chandra Muzaffar fra Malaysia, som har formuleret et initiativ baseret på FN-resolution 377, som grundlæggende siger, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke fungerer – og det har det ikke gjort på grund af vetoer fra især USA i den seneste periode – så er der en mekanisme, hvormed man kan flytte hele diskussionen over i FN's Generalforsamling. Om situationen i Mellemøsten, især Gaza, men nu udvides det hele tydeligvis. Så hvis der ikke er flere muligheder, må alle de regeringer, der er repræsenteret i FN, lade deres stemme blive hørt, for hvis det kommer til en generel krig, påvirker det alle. Derfor er det ikke en beslutning, der træffes af nogle få mennesker bag en lukket dør, men det er et spørgsmål for verdensoffentligheden. Så jeg kan kun bede jer om endelig at blive aktive sammen med os, med Schiller Instituttet, med Den Internationale Fredskoalition, for man er nødt til at ændre situationen lige så påtrængende, som man har brug for luft til at trække vejret.

SCHLANGER: Dette er et spørgsmål fra en blogger i USA, som dækker lidt af det, du lige har diskuteret. Han skriver: "Drabet på Haniyeh gør det klart, at Netanyahu ikke har til hensigt at forhandle om en våbenhvile for at befri gidslerne. Det kan alle i verden se. Hvem tror Blinken og Austin", med

henvisning til udenrigsministeren og forsvarsministeren, "at de narrer, når de siger, at de opfordrer Netanyahu til at forhandle om en våbenhvile?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke indviet i disse menneskers tanker, men jeg kan kun sige, at vi er nået til et punkt, hvor de mennesker, der tænker og følger verdens anliggender med et åbent sind, ikke længere kan stole på, hvad politikerne siger. Jeg tror, det er ved at nå et meget farligt punkt, for hvis man er nødt til at antage, at det, der bliver sagt, har et andet formål, er al tillid væk. Tillid er det vigtigste i internationale relationer, og jeg tror, det viser, hvorfor vi har brug for en anden tilgang. Igen, Fornuftens Råd har været den idé, jeg kom med, og hvis andre har andre idéer, er de velkomne. Men vi har påtrængende brug for en ændring af den politiske kurs.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Institutet. Her er et spørgsmål fra Ollie; han spørger: "Hvorfor tror du, at den tidligere russiske forsvarsminister Shoigu tog til Teheran? Kan du se en mulighed for, at Rusland kan blive involveret, hvis der udbryder krig?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det faktum, at den amerikanske øverstbefalende for Central Command, general Michael Kurilla, lige nu er i Israel, og at den russiske sikkerhedsminister Shoigu er i Teheran, viser, at vi ikke bare taler om en regional konflikt, men potentielt om en verdenskonflikt. Jeg tror, og det har stået klart i meget lang tid, at når der først er en krig, som involverer Iran, så er det slut med at satse. For jeg kan ikke forestille mig, at Rusland og også Kina vil se passivt til, mens en af deres vigtigste allierede, Iran, bliver angrebet i en større krig, hvor der, hvis tingene optrappes, kan blive tale om brug af atomvåben. Så jeg tror, at vi virkelig ser på – jeg tror, at dette er et signal. Efter min mening koordinerer Shoigu tingene med sin iranske modpart, men jeg tror også, det er et meget klart signal fra Rusland

til verden om, at det er slut med at krydse røde linjer uden afbrydelse.

For eksempel var der i søndags [4. august] et meget vigtigt interview med viceudenrigsminister Sergei Ryabkov på den største russiske tv-kanal. Det første spørgsmål, han blev stillet af interviewer, var, hvor tæt vi er på apokalypsen? Han sagde på en meget streng, meget omhyggeligt formuleret måde, at de tider er forbi, hvor Rusland giver ensidige indrømmelser. Derefter kom han med en utrolig udtalelse under normale omstændigheder, hvor han sagde, at Vesten hellere måtte afblæse alle planer om attentater mod præsident Putin og andre. Jeg synes, det er utroligt! Viceudenrigsministeren fra den på nuværende tidspunkt stærkeste atommagt siger, at Vesten hellere må afblæse sådanne planer; det er meget, meget alvorligt. Hvad refererer det til? Jeg kender ikke alle detaljerne, men en ting, det kunne henvise til, er en artikel i {Foreign Policy}, magasinet {Foreign Policy}, som har titlen: "Ville USA overveje at myrde Putin?" Det er en utrolig artikel, fordi den gennemgår alle de forskellige tilfælde, hvor USA tidligere har været involveret i regimeskifteoperationer, som Mossadegh i 1953, Allende i Chile og forskellige andre eksempler.

Og så gennemgår den utroligt nok en detaljeret beskrivelse af, hvem i Putins sikkerhedsmiljø der potentielt kunne udføre en sådan mordplan. At der overhovedet er skrevet sådan en artikel, synes jeg virkelig burde skræmme enhver. Enhver standard for civiliseret opførsel, for diplomati, er tydeligvis brudt sammen, hvis noget, der tydeligvis kun kan læses som en trussel, bliver offentliggjort på denne måde. Jeg vil antage, at hvad end Ryabkov refererede til, så er det helt sikkert et element i det. Derefter fortsatte han straks med at henvise til Putins meget alvorlige meddelelse om, at hvis det nogensinde kommer til opstilling af de langtrækkende amerikanske missiler i Tyskland i 2026, så vil Rusland reagere symmetrisk; hvilket betyder, at det så også vil have

langtrækkende missiler udstationeret på en sådan måde, at de er rettet mod alle relevante steder i Europa og andre steder. Så det er der, vi er. Installationen af sådanne langtrækkende missiler i Tyskland er naturligvis helt uacceptabel. Det ville betyde en omvendt Cubakrise på steroider, fordi det ville sætte advarselstiden – i betragtning af at disse våben kunne ramme dybt ind i Ruslands territorium på mindre end fem minutter, hvilket naturligvis er den absolut uacceptable røde linje over alle røde linjer.

SCHLANGER: Jeg har et par spørgsmål til dig om Fornuftens Råd, men da vi annoncerede, at vi i diskussionen i dag også ville bringe nedsmeltningen på finansmarkederne op, vil jeg tage to spørgsmål om økonomien, og så vender vi tilbage til spørgsmålet om organiseringsprocessen for at ændre dette.

Vi har et spørgsmål fra Sean i USA, som siger: "Mens oprustningen til krig fortsætter, er der så en forbindelse mellem denne uges næsten-nedsmeltning af aktiemarkederne og krigsfare? Jeg tror ikke på, hvad medierne siger om det. Var det falsk eller ægte?" Er det med andre ord en afledningsmanøvre? Og så spørger Thomas: "Tror du, det er muligt, at Rusland og Kina i betragtning af den forfærdelige økonomiske situation i verden vil indkalde til en international konference for at løse den?" Jeg går ud fra, at han taler om noget i stil med den oprindelige Bretton Woods-konference.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det dyk, der skete i mandags [5. august], startede med Nikkei-indekset i Japan og derefter spredte sig til Europa og endda til USA, og så blev det stoppet, eller det kom snarere tilbage. Bitcoins var involveret. Jeg tror, at i betragtning af at vi sidder på en absolut uholdbar derivatboble, gældsboble, har Ellen Brown, den kendte amerikanske økonom, netop udgivet en artikel, der siger, at derivatboblen steg fra et tocifret billionbeløb til et tusindtal, og nu er den officielt et sted mellem 2,3 kvadrillioner eller endda 3,7 kvadrillioner dollars. Det er en

tidsindstillet bombe, fordi der ikke er nogen måde at opfylde disse kontrakter på, fordi de vokser, samtidig med at den fysiske økonomi kollapser. Det eneste område af økonomien, især i USA, som stadig fungerer, er det militærindustrielle kompleks. Det er derfor, de føler, at de ikke kan stoppe krigen, for hvis man stopper krigen, vil den del af økonomien, som stadig er "produktiv", ikke længere være relevant. Det er derfor, vi er nødt til at holde krigsmaskinen i gang.

Det er den mekanisme, som fik min afdøde mand, Lyndon LaRouche, til allerede i 2005 at gøre et meget stort fremstød for en omlægning af bilproduktionen i USA, som på det tidspunkt var i problemer. Jeg kan kun se den eneste måde, selv om det lyder meget usandsynligt, at dette vil ske lige nu under den nuværende konstellation af kræfter, ville være at omstille den meget produktive del af den amerikanske økonomi, som lige nu er i militæret, og omstille den og gå ind i et massivt kriseprogram for at genopbygge den amerikanske økonomi, som påtrængende har brug for reparation. Infrastrukturen er et rod, sundhedssystemet er et rod, der er ikke noget hurtigt tog system i USA. Mange byer er i forfærdelig stand. Hvis alle de penge og den produktionskapacitet, som hvert år bruges på militæret, blev brugt på at genopbygge USA's økonomi, ville det så ikke være bedre for den amerikanske befolkning? Ville det ikke være bedre for resten af verden? Så kunne man finde ud af at samarbejde med BRIKS.

Jeg ville håbe, at Kina og Rusland ville indkalde til sådan en konference. Jeg tror ikke, det er særlig sandsynligt lige nu, for de budskaber, der kommer fra Vesten, signalerer virkelig det modsatte af samarbejde. Se på det nylige NATO-topmøde; de kaldte Rusland for den direkte trussel mod NATO, og Kina for den alvorligste systemiske trussel. Hvis man vil samarbejde, sender man ikke den slags budskaber. Jeg tror, at det, BRIKS-landene gør lige nu, er at forberede sig på at få deres egen valuta. Det er naturligvis ikke så let, hvis man ser på, hvor

svært det var at skabe euroen. Hvis man samler økonomier i én valuta, som befinder sig på forskellige udviklingstrin, er det meget vanskeligt; man skal virkelig være meget omhyggelig med at skabe mekanismer for clearing, for langsigtet versus kortsigtet samarbejde, man skal afbalancere vanskelighederne, så det er en meget vanskelig proces. Det ville naturligvis være det bedste, hvis der selv i FN's Generalforsamling var et forslag om at sige, at vi har brug for – det er en del af det, jeg foreslog med de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. De er omhyggeligt designet til at være præcis det – de har ikke en masse konkrete detaljer; de har de mest essentielle principper for, hvad der ville være nødvendigt for at reorganisere hele verdenssystemet. Så jeg kan kun opfordre jer til at læse de ti principper, jeg har foreslået; se på forslagene til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal omfatte interesserne for hvert eneste land på planeten, ellers vil den ikke fungere.

Det er erfaringer fra historien, fra den Westfalske Fred, og jeg tror, der er flere forslag, der går i samme retning; et af dem kom fra Putin den 14. juni, da han foreslog den Eurasiske Sikkerhedsarkitektur, som ville være åben for NATO-landene. Xi Jinping har taget flere af den slags initiativer. Men jeg tror, det kræver, at der nu er folk i Vesten, som virkelig tager det alvorligt. For hvis man kun går efter militære løsninger, er katastrofen med civilisationens udslettelse forprogrammeret. Vi må ind på en anden kurs – forhandling og diplomati, ellers er vi her ikke meget længere.

SCHLANGER Jeg vil ikke bringe diskussionen for meget op, for jeg vil gerne til Fornuftens Råd, men vi er blevet oversvømmet i USA de sidste dage med en hysterisk strøm af programmer om det Demokratiske Partis kandidatliste, Harris-Walz-listen. Der kom et spørgsmål fra Calgary i Canada, som jeg gerne vil stille jer. Denne person skriver: "Når jeg ser på den amerikanske præsidentvalgkamp, forekommer det mig, at den er fuldstændig forprogrammeret. Det vil sige, hvem der bliver

kandidater, og hvad de siger. Jeg har hørt, at de ikke længere producerer en kampagneplatform. Hvad sker der i 'verdens største demokrati'?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at verdens største demokrati nu åbenlyst er forvandlet til et plutokrati. For før denne række af begivenheder skete med NATO-topmødet, så mordforsøget mod Trump, så hele historien om Bidens erkendelsesmæssige evner – til sidst blev han overbevist af en eller anden i baglokalet om at opgive sit kandidatur til næste valg. Så nogle mennesker som Trump har sagt, at det var et kup; det var helt sikkert et forsøg på at vride armen om på ham. Det rejste under alle omstændigheder hele spørgsmålet om, at hvis Bidens tilstand har været så dårlig, og det har den været i lang tid, ikke kun i de seneste dage eller uger. Spørgsmålet er, hvem der styrer USA; hvem der træffer beslutningerne? Trump førte i meningsmålingerne, og så dukker Kamala Harris, som ikke har været særlig synlig i de sidste tre et halvt år, pludselig op. Åh, hun er den store vinder, den magiske figur, hendes billede er overalt på billboards og i reklamer. Svaret på, hvordan dette mirakel skete, er meget enkelt: Syv milliardærer fra Silicon Valley investerede bogstaveligt talt hundredvis af millioner – jeg kender ikke det nøjagtige tal, men det er en enorm sum penge – i at købe alle disse reklamer og skabe det indtryk, at Kamala er et stjerneskud. Jeg tror, det er en masse hype, og virkeligheden er, at penge køber amerikanske valg. Se på, hvad der lige er sket med kongresmedlem Cori Bush, hvis det er det, hun hedder, som var helt ordstyrer på mange punkter, men nogen kunne ikke lide hendes holdning til Mellemosten. Så nu er hun blevet besejret af enorme pengebeløb til sin modstander, som er meget mere klart pro-israelsk. Og sådan noget sker. Hvordan skal resten af verden – resten af verden ser meget mere kritisk på tingene end nogensinde før. Hvordan skal de tro på historien om, at det største demokrati faktisk er dødt?

Jeg tror, det kræver, at den almindelige borger opfører sig

som en statsborger og tager uafhængighedserklæringen alvorligt. Når regeringen ikke gør sit arbejde, har folket ret og pligt til at lede efter en erstatning, hvilket på nuværende tidspunkt tydeligvis er meget vanskeligt i betragtning af komplikationerne, bare for at sige det pænt.

SCHLANGER: Du har ret, det er Cori Bush, der blev besejret i den anden sag, hvor American-Israel Public Affairs Committee hældte millioner af dollars i retning af hendes modstander.

OK, lad os komme til Fornuftens Råd. Der er et par spørgsmål, som jeg synes er vigtige. Sybilla[ph] spørger ganske enkelt: "Fornuftens Råd er en god idé, men hvem skal sammensætte det?" Så har vi fra Takis i Grækenland, som skriver – med henvisning til Fornuftens Råd – "Ideen om at oprette grupper af vismænd i landene er fremragende. Det var det, de gjorde i det gamle Grækenland og gennem hele Grækenlands historie. Sokrates' definition af en klog mand var: "En klog mand er ikke den, der kan løse komplekse matematiske problemer, men den, der kan træffe de rigtige valg i sit liv. Problemet er, at den globale elite er på udkig efter en tredje verdenskrig. I de to foregående verdenskrige var Europa offeret. I dag er vi allerede i tredje verdenskrig, og Europa er igen offeret. Hvordan skal vi møde det?" Så jeg tror, det er to spørgsmål på Fornuftens Råd.

ZEPP-LAROUCHE: Det er tydeligvis et forsøg på at teste, om menneskeheden har frembragt nok mennesker, der er i stand til at trække menneskeheden tilbage fra afgrundens rand eller ej. Jeg kan kun sige denne idé om Fornuftens Råd, som dybest set er tanken om, at hver nation har produceret ekstraordinære mennesker. De fleste af dem har ekstraordinære mennesker, som på et tidspunkt sad i regeringen eller havde en ledende position inden for videnskab, militær, præsteskab, kunstnere, akademikere. Men det skal være mennesker, som først og fremmest ikke har noget ego; som ikke træder frem, fordi de synes, at det er en god idé, at de brillerer. Det er tanken om mennesker – måske gamle mennesker, ikke kun gamle mennesker,

men mange gange har ældre mennesker ikke længere denne egomanidrevne indsats for at være i rampelyset. Der er ældre statsmænd, der er mennesker, som har et videnskabeligt bidrag eller er sande kunstnere, der elsker sandheden mere end berømmelse. Der er mange kvalifikationer, men jeg tror, at alle ved, at der er sådanne mennesker, som bliver respekteret, fordi de gennem deres livsværk har vist, at de ikke har nogen bagtanker, ingen egomaniske motiver.

Jeg beder faktisk jer alle om at hjælpe os med at sammensætte sådan et råd. Jeg kan fortælle jer, at siden vi begyndte på det her for måske ti dage eller to uger siden, har vi allerede et par mennesker, som er oplagte kandidater, og som har sagt ja til at sidde i sådan en stilling. Men vi er virkelig stadig i begyndelsen af denne søgning. Jeg vil bede jer alle om at fortælle os, hvis I kender en eller to eller et hvilket som helst antal personer, der passer ind i denne kategori. Hjælp os med at komme i kontakt med dem. Lad os gå i dialog.

Hoved idéen ville være at åbne et vindue, en platform, hvor en fornuftens stemme kan minde folk om, hvad menneskehedens grundlæggende værdier er; hvorfor vi tydeligvis i menneskehedens historie er nået til en fase, hvor vi ikke kan overvinde geopolitik, hvis vi kun holder os til at repræsentere én nations interesser. Så hvis man siger: "Jeg vil gøre min nation stor igen, og jeg er ligeglad med, hvordan det går de andre", så tror jeg ikke, det vil fungere. Senest siden fremkomsten af atomvåben, hvor det, hvis de nogensinde bliver anvendt, næsten med sikkerhed kan føre til udslettelse af alt liv på planeten, bør vi tænke på den ene menneskehed først. Jeg tror, det var Albert Einstein, der i en kommentar til tilstedeværelsen af atomvåben sagde, at bare det faktum, at de findes, kræver, at man tænker i et nyt paradigme. Det nye paradigme er at tænke på den ene menneskehed; hvordan vi vil leve sammen om 100 år; hvordan vi kan overvinde alle de angiveligt så vigtige konflikter og virkelig tænke på, hvad det er, der forener os som den menneskelige art.

Så hvis du kender sådan nogle mennesker, så hjælp os med at finde dem. Jeg er faktisk ret sikker på, at dette er et initiativ, der kan fungere. Men det er nødt til at virke ret hurtigt i betragtning af det ekstraordinære traume i det strategiske billede.

SCHLANGER: På baggrund af det, du lige har sagt, er der to sidste spørgsmål, som jeg vil stille, og som jeg tror, du vil finde interessante. Det ene er direkte; nogen spørger: "Har du et forslag til, hvordan europæiske politikere kan få rygrad, madame?" Så det er lidt ligetil. Og så fra en anden person: "Tal om naturlov, Helga. Du er den eneste, der nævner den." Jeg tror, hun henviser til vigtigheden af det, du lige har sagt om menneskets unikke kvalitet. Så hvorfor tager du ikke de to punkter op?

ZEPP-LAROUICHE: Hvis de europæiske politikere var hvalpe, ville jeg fodre dem med en masse kødben. Jeg ved ikke, hvad man ville fodre europæiske politikere med, for de lader til at være ret fast besluttede på at spise gummi i stedet for noget mere robust, så deres rygrad kan bøje sig, når vinden blæser fra Washington. Jeg ved det ikke; jeg tror, vi er nødt til at erstatte dem med bedre mennesker. For jeg tror ikke, at de alle sammen er dårlige, men systemet har sørget for, at vi lige nu har en meget høj procentdel af politikere i ledende stillinger, som synger NATO's sang. Jeg tror ikke, at det ligefrem er i alle medlemslandenes interesse, ikke engang i NATO-landene, men det er et helt andet emne. I en doktrin, som i tilfælde af krig ikke tillader din overlevelse, er du måske i den forkerte alliance.

Hvad angår spørgsmålet om naturet, mener jeg, at det er meget vigtigt at studere, for jeg tror, at det, vi ser lige nu, især i Vesten, er bestræbelserne på at erstatte alle traditionelle værdier – og det, jeg mener med traditionelle værdier, er ikke traditioner som det, man har på i folkedragter, eller det, man spiser. Jeg mener klassiske principper; principperne for stor kunst og store videnskabelige opdagelser, som repræsenterer

traditionerne i Europa, Asien eller andre kontinenter. Det er ved at blive erstattet af vilkårlighed, wokeness. Man kan angribe hvad som helst – døde hvide europæiske mænd – alt bliver smidt ud af vinduet. Jeg tror, det er et tegn på et kollapsende imperium. Tyskland havde så at sige en nultime i 1945, da naziregimets rædsler netop var ved at blive kendt af offentligheden, og byerne lå i ruiner, og der var sult. Folk begyndte at tænke på, hvad vi kan gøre, hvordan vi kan give os selv en lovmæssighed, så det aldrig sker igen? Der var en meget livlig debat om naturretten; der findes stadig skrifter, der vidner om dette. Desværre blev den ret hurtigt udslettet af besættelsesmagten, som erstattede denne debat med Deweys pædagogik og Congress of Cultural Freedom og lignende ideer. Så den debat blev hurtigt udryddet.

Men gennem hele den europæiske historie i 2000 år eller mere var der en idé om, at naturlov er noget, der findes i skabelsen, i det fysiske univers. At der er evige love, som er hævet over, hvad mennesket på en vilkårlig måde kan beslutte her og nu. Man finder en lignende idé i alle andre store religioner og filosofier, fordi det tydeligvis er noget, der er fælles for den menneskelige art; at tro, at der er en lovmæssighed i universet, som har noget at gøre med en overensstemmelse mellem det menneskelige sind og universets love. Og at disse love kan kendes.

Så jeg håber virkelig, at der er tænkende mennesker, der træder frem og begynder at diskutere disse ideer igen, for vi er nødt til at skære igennem overfladiskheden og vilkårligheden i den nuværende ikke-eksisterende diskurs. Jeg kan kun invitere jer. Vi har på fredag et meget vigtigt møde i Den Internationale Fredskoalition, fordi det er årsdagen for bombningen af Nagasaki. Og vi besluttede, at i betragtning af den ekstreme fare for verdenssituationen, at forsøge at gøre det til et absolut mødested for alle vigtige elementer i fredsbevægelsen fra hele verden. I bør helt sikkert deltage, for det er helt sikkert et sted, hvor man kan komme frem med håbefulde løsninger.

SCHLANGER: Det er din personlige invitation fra Helga til at deltage i mødet på fredag. Det har været drivkraften bag de 61 ugentlige møder i Den Internationale Fredskoalition. Du har nu tid nok til at lægge planer for det. Kom og vær med på fredag.

Helga, har du nogen afsluttende kommentarer? Jeg synes, du har været ret tydelig.

ZEPP-LAROUICHE: Nej, jeg synes virkelig, at folk i et historisk øjeblik som dette skal kalde det gode frem i sig selv og gøre det til grundlaget for deres handlinger. Og da jeg mener, at mennesker i bund og grund er gode af natur, tror jeg, at den frie vilje til at beslutte sig for at handle på grundlag af det gode altid er et valg.

SCHLANGER: Tak, og så ses vi på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, indtil fredag.